

hvor det altså i princippet handler om folk, der er ufaglærte, når vi samtidig går og siger til flygtninge og indvandrere, at nu skal de altså alle sammen have minimum 300 timers arbejde for at få kontanthjælp, og at de så må blive jordbærplukkere eller gå med aviser eller andet.

Det er en meget speciel variant af det samme argument, som godt duer, når det er 300-timersreglen, men hvor det pludselig, når vi taler om 52 ugers ordinært arbejde for at få tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke længere er fint nok at have plukket jordbær, gået med aviser, kørt taxa eller arbejdet i pizzeria.

Pointen her er også, netop som hr. Jørgen Arbo-Bæhr var inde på, at her er det mennesket foran systemet. Det er jo det, der er den centrale forskel, men både regeringen, integrationsministeren og fru Irene Simonsen på vegne af Venstre er eksponenter for nøjagtig det modsatte, nemlig at uanset hvad vi diskuterer, er det altid systemet før det enkelte menneske.

Jeg spørger bare mig selv: Hvorfor skal vi sende selvforsørgende flygtninge hjem? Hvorfor skal flygtninge, som har integreret sig og har skabt en tilværelse i Danmark efter alle de intentioner, vores integrationspolitik udstikker, mødes med usikkerhed? Hvorfor tror regeringen, som på mange andre områder – også i integrationen – mener, at personlige incitamenter er et effektivt redskab, at gulerodsmetoden, som i øvrigt Velfærdskommissionen bruger flittigt i sine forslag, er fuldstændig uegnet og uanvendelig? Man fristes til lidt polemisk at sige, at her kan man da tale om motivationsfremmende foranstaltninger, der muligvis vil have en gavnlig effekt i modsætning til dem, man normalt benytter sig af.

Hvorfor skal flygtninge, som endelig har fået sig et fast ståsted i livet, ikke mødes med en belønning for deres indsats i form af den vished, det er at få at vide, at her kan de blive boende, eller, som forslaget også lægger op til, at hvis de ønsker at vende hjem, kan de naturligvis benytte sig af de ordninger, vi har til det. Og derfor må man, uanset om man er enig i den konkrete model, vi har nu, overveje, om de regler, vi har i dag, er de rigtige.

Jeg kan bare nævne et enkelt eksempel fra Silkeborg, hvor en ung mand står til udvisning. Erhvervskontoret har set på sagen, fordi man i visse tilfælde kan give opholdstilladelse til udlændinge, der kan dokumentere fastansættelse af længere varighed i Danmark. Den pågældende har haft en række job, bl.a. hos Tvilum-Scanbirk,

KN Rengøring og senest hos Virklund Sport, som har tilbudt ham en læreplads som klejnsmed, men fordi det ikke tilsammen tæller som en ansættelse af længere varighed, er manden udvist. Det er de vilkår, som bydes, i det her tilfælde en familiesammenført, men også flygtninge, som det her forslag handler om.

Socialdemokratiet ønsker en anden model, men som jeg forstod det, var man også optaget af det princip, som Velfærdskommissionen udstikker, og det kan vi så se om forhandlingerne andetsteds kan føre frem til. Men det anerkender jeg at man kan have forskellige vurderinger af.

SF har påpeget, at det her giver en meget klar retsstilling og en markant regelforenklning, som i sig selv er ønskværdig, og det kvitterer jeg også for. Det er præcis det, som forslaget lægger op til.

Enhedslisten påpegede, at forslaget også vil modvirke potentielt sort arbejde, socialt snyd, fordi 52 ugers ustøttet arbejde naturligvis kræver dokumentation, og det kvitterer jeg samtidig for. Og jeg takker for den opbakning, de to sidstnævnte partier har givet forslaget.

Lad mig derfor afslutte med at sige, at det her netop er et forslag, som på bedste liberale måner, kunne man fristes til at sige, nu hvor vi i hvert fald har en liberal minister på området og en delvis liberal regering, siger til folk: Skab jer en tilværelse, så er der også rum i vores samfund til jer. Som enkeltpersoner har I en mulighed for at skabe jer en tilværelse i Danmark. Men det vil regeringen ikke, for på det her område er det altid systemet før mennesket, og det har aldrig nogen sinde haft noget med liberalisme at gøre.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det Radikale Venstre fremhæver, at det her vil løse en masse problemer.

Vi hørte tidligere ministeren belyse, at det er ganske, ganske få sager – i 2005 ingen – på det her område, som hr. Morten Østergaard netop vil forsøge at forebygge. Når jeg hører De Radikale komme med de her enkeltsager i salen, og det sker jo af og til i forbindelse med forskellige typer af debatter, så er det som regel – dem, jeg husker – familier, der er blevet afvist i at få asyl. Det vil sige, at det er nogen, som ikke har et asylgrundlag. Kan hr. Morten Østergaard bekræfte det?